

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 2Csp/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220200463
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Brinčík
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2021:3220200463.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou sudcom JUDr. Tomášom Brinčíkom v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, zapísaný v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 47 258 713, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 47 234 547, proti žalovanej: L. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX/XX, XXX XX Q. M. Q., o zaplatenie 9.981,15 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 300,00 eur **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaná **j e p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi sumu 8.212,54 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 8.512,54 eur od 04.01.2018 do 21.08.2020, úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 8.412,54 eur od 22.08.2020 do 01.10.2020, úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 8.312,54 eur od 02.10.2020 do 05.11.2020, úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 8.212,54 eur od 06.11.2020 do zaplatenia, a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100,00 eur, ktoré sú splatné vždy do 25. dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do úplného zaplatenia s tým, že v prípade omeškania s plnením čo i len jednej splátky sa stáva splatný celý dlh.

III. Vo zvyšku súd žalobu **z a m i e t a**.

IV. Žalovaná **j e p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 70,58 %, a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30,00 eur, ktoré sú splatné vždy do 25. dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou uznesenia o výške náhrady trov konania až do úplného zaplatenia s tým, že v prípade omeškania s plnením čo i len jednej splátky sa stáva splatný celý dlh.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 12.05.2020 domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 9.981,15 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 8,50 % ročne zo sumy 9.590,72 eur od 04.01.2018 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 9.981,15 eur od 04.01.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Podanú žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 21.07.2016 uzavrel žalobca ako veriteľ na jednej strane so žalovanou ako dlžníkom na strane druhej Zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej aj len "úverová zmluva") podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanej klasický spotrebiteľský úver vo výške 10.000,00 eur a súčasne

záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami a to formou 96-tich mesačných splátok vo výške 151,10 eur, so splatnosťou prvej splátky 15.08.2016. Uviedol, že žalovaná dňa 21.07.2016 uzavrela so žalobcom aj poistenie „Prihláška k poisteniu - Poistenie pravidelných platieb“. Podpisom predmetnej prihlášky žalovaná prijala základný súbor poistenia, za ktorý mala uhrádzať poistné 5,68 eur mesačne. Súčasne žalovaná podpisom predmetnej prihlášky vzala na vedomie, že uvedená suma poistného bude splatná spolu so splátkou úveru ako aj skutočnosť, že mesačná splátka úveru a poistenia predstavuje sumu 156,78 eur. Na základe úverovej zmluvy žalobca poskytol žalovanej úver tak, že dňa 26.07.2016 previedol požadované peňažné prostriedky na účet žalovanej, čo potvrdzuje Výpis z úverového účtu žalovanej. Žalovaná svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradila žalobcovi do dňa vyhotovenia žaloby len časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 1.487,46 eur, čo preukazuje Výpis z úverového účtu žalovanej. Na predžalobné výzvy žalovaná nereagovala. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovanej žalobca vyhlásil dňa 03.01.2018 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovanej splatný v celom rozsahu. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam má žalovaná voči žalobcovi neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 9.981,15 eur (9.590,72 eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny; 326,13 eur z titulu dlžných úrokov z úveru; 64,30 eur z titulu dlžného poistného z úveru;). Okrem toho je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 8,50 % ročne zo sumy 9.590,72 eur od 04.01.2018 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 9.981,15 Eur od 04.01.2018 do zaplatenia.

3. K podanej žalobe žalobcu sa podaním zo dňa 27.07.2020 vyjadrila žalovaná, ktorá uviedla, že žiada, aby súd schválil splátkový kalendár tak, že vymáhanú pohľadávku bude splácať v minimálnej výške 100,00 eur mesačne.

4. K vyjadreniu žalovanej sa podaním zo dňa 27.10.2020 vyjadril žalobca, ktorý oznámil súdu, že žalovaná uhradila po podaní žaloby na účet žalobcu dňa 21.08.2020 sumu 100,00 eur a dňa 01.10.2020 sumu 100,00 eur. Uviedol, že z tohto dôvodu berie v súlade s ust. § 144 C.s.p. žalobný návrh späť v časti istiny vo výške 200,00 eur a žiadal, aby súd v tejto časti konanie zastavil. K žiadosti žalovanej o splácanie dlžnej sumy v mesačných splátkach oznámil súdu, že súhlasí so splácaním dlžnej sumy formou mesačných splátok, pričom výšku mesačnej splátky v prípade priznania plnenia v splátkach ponechal na zvážení súdu. Poukázal na skutočnosť, že v súlade s konštantnou judikatúrou by mala byť priznaná suma vrátane príslušenstva uhradená do jedného roka.

5. Podaním zo dňa 10.11.2020 žalobca oznámil súdu, že žalovaná uhradila na účet žalobcu dňa 05.11.2020 sumu 100,00 eur a uviedol, že z tohto dôvodu berie v súlade s ust. § 144 C.s.p. žalobný návrh späť v časti istiny vo výške 100,00 eur a žiadal, aby súd v tejto časti konanie zastavil.

6. Okresný súd Bánovce nad Bebravou uznesením č. k. 2Csp/32/2020 - 55 zo dňa 26.10.2020 zamietol návrh Občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo námestie 79/7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962 na pribratie do konania ako osobitného subjektu na strane žalovanej, ktorý bol doručený tunajšiemu súdu dňa 22.07.2020. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.11.2020.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 26.01.2021, na ktoré sa nedostavil žalobca, jeho právny zástupca a ani žalovaná, ktorí ospravedlnili svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní a súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti. Za zistenia a vyhodnotenia týchto procesných podmienok na konanie podľa § 180 C.s.p., súd na tomto pojednávaní vec prejednal v neprítomnosti strán a vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, podaní a listín doložených do spisu, a to konkrétne: výpis z obchodného registra žalobcu, Zmluva o spotrebiteľskom úvere a Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a Rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb zo dňa 21.07.2016, Prihláška k poisteniu, Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, Osobný dotazník, Dotazník k spracovaniu osobných údajov, predpis splátok, výpis z úverového účtu žalovanej, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 30.01.2018, poštový podací hárok č.l. 27 a výsledok lustrácie žalovanej v Obchodnom vestníku SR, ďalšieho obsahu spisu a zistil nasledovný skutkový stav.

8. Dňa 21.07.2016 žalobca uzavrel so žalovanou zmluvu označenú ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere a Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a Rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb“, na základe ktorej sa žalobca v časti 1 zaviazal poskytnúť žalovanej

bezúčelový úver vo výške 10.000,00 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala podľa tejto zmluvy splácať v 96-tich mesačných splátkach vo výške 151,10 eur, pri fixnej úrokovej sadzbe vo výške 8,50 % ročne, RPMN 8,84 %, priemernej RPMN 9,59 %, zvolenom súbore poistenia: Štandardný súbor poistenia, poplatku za poistenie 4,99 %, so splatnosťou mesačnej splátky 15. deň v mesiaci a so splatnosťou prvej mesačnej splátky 15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver dlžníkovi poskytnutý v dohodnutej výške (ďalej aj len „predmetná úverová zmluva“). Ako celková čiastka k zaplaceniu bola v predmetnej úverovej zmluve uvedená suma 13.816,32 eur a termín konečnej splatnosti úveru bol uvedený 15.08.2024.

9. V Prihláške k poisteniu zo dňa 21.07.2016 žalovaná vyhlásila, že pristupuje k poisteniu v rozsahu - Základný súbor poistenia - poistenie pravidelných platieb pre prípad smrti, plnej a trvalej invalidity a pre prípad pracovnej neschopnosti. Žalovaná sa zaviazala platiť žalobcovi poplatok za poistenie vo výške 5,68 eur mesačne a súhlasila, že uvedená suma bude splatná spolu so splátkou vyššie uvedeného spotrebiteľského úveru. Súhlasila, že bude na účet žalobcu mesačne zasielať sumu vo výške 156,78 eur ako súčet výšky mesačnej splátky spotrebiteľského úveru a poplatku za zvolený súbor poistenia.

10. V bode 3.1 písm. a) Spoločných ustanovení k predmetnej úverovej zmluve ako následok toho, že klient nespláca poskytnutý úver riadne a včas bola upravená možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v lehote a s účinnosťou, ktorú veriteľ určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

11. Z výpisu z úverového účtu žalovanej vyplýva, že úver vo výške 10.000,00 eur bol čerpaný dňa 26.07.2016, pričom žalovaná uhradila žalobcovi na základe predmetnej úverovej zmluvy do podania žaloby celkovo sumu 1.487,46 eur. Nebolo sporné, že žalovaná po podaní žaloby vykonala ďalšie úhrady, a to dňa 21.08.2020 vo výške 100,00 eur, dňa 01.10.2020 vo výške 100,00 eur a dňa 05.11.2020 vo výške 100,00 eur.

12. V listine označenej ako "Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX" zo dňa 30.01.2018, adresovanej žalovanej, žalobca uviedol, že nakoľko žalovaná úver nesplácala riadne a včas, a to ani po opakovaných výzvach na úhradu, žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle uzatvorenej úverovej zmluvy a ku dňu 03.01.2018 sa záväzok žalovanej stal splatným v celom rozsahu. Zároveň vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 9.981,15 eur pozostávajúcej z úverovej istiny vo výške 9.590,72 eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 390,43 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 0,00 eur.

13. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetných zmlúv (ďalej len "Obchodný zákonník") zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetných zmlúv (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 a 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak,

zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

16. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

20. Podľa § 2 písm. a), písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere (ďalej zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.

23. Podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

24. Podľa § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

25. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

26. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

27. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

28. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

29. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

30. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 01.02.2013), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. Podľa článku 8 Základných princípov zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v platnom znení (ďalej len „C.s.p.“) strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

33. Podľa § 149 C.s.p. prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

34. Podľa 151 ods. 1 C.s.p. skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

35. Podľa § 144 C.s.p. žalobca môže vziať žalobu späť.

36. Podľa § 145 ods. 1, 2 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzataní žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

37. Podľa § 146 ods. 1 a 2 C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

38. Vzhľadom na to, že žalobca zobral podanú žalobu z dôvodu vykonaných úhrad žalovanou po podaní žaloby späť v časti o zaplatenie istiny 300,00 eur, a to pred otvorením pojednávania v danej veci, keď súhlas žalovanej s čiastočným späťvzatím žaloby žalobcom nebol podľa zákona potrebný, súd konanie v späťvzatej časti o zaplatenie sumy 300,00 eur podľa § 145 ods. 2 C.s.p. zastavil tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku.

39. Súd následne po čiastočnom zastavení konania na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že podaná žaloba je čiastočne dôvodná.

40. Predmetnú úverovú zmluvu, uzatvorenú medzi žalobcom a žalovanou, súd posúdil podľa jej obsahu a dospel k záveru, že ide o zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka. Zároveň ide aj o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a predmetná zmluva spĺňa tiež definíčné znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa vyššie uvedených ustanovení § 2 písm. a/, b/ a d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná vystupovala v zmluvnom vzťahu ako fyzická osoba - nepodnikateľ, pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Veriteľ, teda žalobca vystupoval nepochybne v zmluvnom vzťahu so žalovanou ako podnikateľ poskytujúci klientom spotrebiteľské úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti - dodávateľ. Spotrebiteľský charakter predmetnej úverovej zmluvy je nepochybny aj tým, že zmluva bola veriteľom pripravená vopred na formulári vrátane znenia zmluvných podmienok bez možnosti zasiahnuť do ich znenia žalovanou ako spotrebiteľom. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Súd na základe uvedeného na predmetnú úverovú zmluvu aplikoval aj príslušné právne normy chrániace spotrebiteľa, teda najmä príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd tiež zdôrazňuje, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj

všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom.

41. Pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom citovanej právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka je práve vyrovnať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar, resp. služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov.

42. Na základe uvedeného súd potom v rámci limitov stanovených v spotrebiteľskom sporovom konaní podrobil obsah predmetnej zmluvy preskúmaniu z hľadiska jej súladu s normami spotrebiteľského práva, pričom dospel k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy. V danom prípade súd zistil, že v predmetnej úverovej zmluve nie je uvedená v súlade so zákonom celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť. Pri počte mesačných splátok 96 a výške splátky 151,10 eur tak, ako to bolo stanovené v predmetnej úverovej zmluve, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť, predstavuje sumu 14.505,60 eur, a teda nie sumu 13.816,32 eur, ako to uviedol veriteľ v predmetnej úverovej zmluve. Súd zastáva v tejto súvislosti názor, že celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, musí byť v každej zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená výslovne a jednoznačne, keď účelom uvedenia tejto náležitosti v zmluve o spotrebiteľskom úvere je nepochybne to, aby bol spotrebiteľ už na začiatku úverového vzťahu informovaný a mal prehľad o tom, koľko finančných prostriedkov bude povinný ako dlžník pri splácaní úveru celkovo vynaložiť. Podľa názoru súdu sú v predmetnej úverovej zmluve na základe vyššie uvedeného nesprávne stanovené celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom a tým aj nesprávne určená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť tak, ako to definuje § 2 písm. g/, h/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, čím je priemernému spotrebiteľovi poskytnutý klamlivý údaj o celkovej sume „preplatenia“ úveru. Súd pritom zdôrazňuje, že vychádzal pri vyššie uvedenom výpočte z výšky splátky podľa predmetnej úverovej zmluvy v sume 151,10 eur mesačne. Žalovaná navyše dobrovoľne pristúpila k poisteniu v rozsahu základného súboru poistenia, za čo sa zaviazala splácať poplatok za poistenie vo výške 5,68 eur, a teda celková mesačná splátka žalovanej potom činila sumu 156,78 eur. Zhrnúc uvedené súd konštatuje, že v predmetnej úverovej zmluve nebola správne uvedená zákonná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Uvedené je významné podľa názoru súdu i pre správne stanovenie RPMN. Je nepochybne, že ak sú celkové náklady na úver stanovené v predmetnej spotrebiteľskej zmluve v nižšej sume, ako sú v skutočnosti, je následne aj RPMN stanovená v nižšej percentuálnej výške, a teda nesprávne a pre spotrebiteľa zavádzajúco. Veriteľ zároveň v predmetnej úverovej zmluve neuviedol všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

43. V danom prípade súd zistil, že predmetná úverová zmluva, titulom ktorej odvodzuje žalobca svoje nároky uplatnené v tomto konaní, neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch správne určený termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zmyslom citovaného ustanovenia je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho bude povinný si plniť svoje povinnosti vyplývajúce mu z uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú a správnu dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru. V posudzovanom prípade bol termín konečnej splatnosti v predmetnej úverovej zmluve uvedený nesprávne. Pri dojednaných parametroch úveru (96 mesačných splátok, prvá splátka splatná 15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol poskytnutý úver, teda prvá splátka splatná dňa 15.08.2016) termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru pripadal na deň 15.07.2024, teda nie na deň 15.08.2024, ako to bolo uvedené v predmetnej úverovej zmluve.

44. Vzhľadom na absenciu vyššie uvedených náležitostí, resp. ich nesprávne uvedenie v predmetnej zmluve súd považoval úver poskytnutý žalobcom ako veriteľom žalovanej ako dlžníkovi za poskytnutý bez úroku a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/, d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch).

Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovanej.

45. Z uvedeného dôvodu, keďže sa poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru 10.000,00 eur a sumou zaplatených splátok 1.787,46 eur, t. j. sumu 8.212,54 eur. Keďže žalovaná dlžnú sumu 8.212,54 eur neuhradila, zaviazal súd žalovanú na jej zaplatenie týmto rozhodnutím. Pri vyslovení tohto záveru súd vychádzal z nesporných skutkových tvrdení strán a zo žalobcom predložených listín, o ktorých nemal dôvod po vykonanom dokazovaní pochybovať, pričom žalovaná tieto nijakým spôsobom nerozporovala. V tejto časti bola žaloba žalobcu dôvodná, preto jej súd vyhovel. V prevyšujúcej časti uplatnenej istiny súd vyhodnotil žalobu ako nedôvodnú.

46. Žalobcovi patrí okrem priznanej istiny aj úrok z omeškania v uplatnenej výške 5,00 % ročne neodporujúcej zákonu s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v príslušnom znení za uplatnené obdobie od 04.01.2018 až do zaplatenia, nakoľko žalovaná bola po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru v omeškaní so zaplatením svojho peňažného dlhu, teda s vrátením poskytnutej sumy, pričom súd následne zohľadnil aj dátum a výšku úhrad vykonaných žalovanou po zosplatnení spotrebiteľského úveru. Súd preto priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 8.512,54 eur od 04.01.2018 do 21.08.2020, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 8.412,54 eur od 22.08.2020 do 01.10.2020, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 8.312,54 eur od 02.10.2020 do 05.11.2020, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 8.212,54 eur od 06.11.2020 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti uplatnený nárok na úrok z omeškania zamietol.

47. Súd v konečnom dôsledku konanie čiastočne zastavil, následne žalobe čiastočne vyhovel a v nedôvodne požadovanej istine a požadovaného príslušenstva žalobu zamietol.

48. Podľa § 232 ods. 2, ods. 3 C.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

49. Žalovaná v konaní navrhla, aby jej súd umožnil splácanie dlhu v mesačných splátkach vo výške 100,00 eur, pričom uviedla, že na takomto splátkovom kalendári sa so žalobcom dohodla.

50. Pri úvahe o určení lehoty na splnenie povinnosti alebo pri určení, že peňažné plnenie sa môže realizovať v splátkach, je nutné podľa názoru súdu vychádzať z konkrétnych okolností prípadu, osobných a majetkových pomerov strán sporu, je tiež potrebné posúdiť, či prípadné zaplatenie dlžnej sumy v splátkach v určitej výške s ohľadom na výšku dlhovanej sumy, dĺžku omeškania dlžníka s platením a dobu, po ktorú by týmto spôsobom došlo zaplateniu dlhovanej sumy, nepredstavuje neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa.

51. Pri zohľadnení všetkých uvedených skutočností súd v danej veci uloženú povinnosť umožnil žalovanej splácať v splátkach vo výške 100,00 eur mesačne, ktoré splátky sú splatné vždy do 25. dňa konkrétneho kalendárneho mesiaca až do úplného zaplatenia uloženej sumy, a to pod stratou výhody splátok pri omeškaní s plnením čo i len jednej splátky. Výšku mesačnej splátky určil súd tak, aby žalovaná bola schopná povinnosť uloženú rozsudkom žalobcovi dobrovoľne plniť, pričom žalovaná už počas konania začala dlžnú sumu pravidelne v uvedených splátkach splácať s tým, že žalobca s takýmto postupom vyjadril súhlas.

52. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

53. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

54. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

55. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 C.s.p. a § 256 ods. 1 C.s.p. V posudzovanom spore žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy 9.981,15 eur s príslušenstvom, pričom žalobca bol v konaní úspešný čo do zaplatenia sumy 8.212,54 eur s príslušenstvom a na základe čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom titulom vykonaných úhrad žalovanou bolo konanie čiastočne zastavené z procesného hľadiska zavinením žalovanej v časti o zaplatenie sumy 300,00 eur (spolu v percentuálnom vyjadrení 85,29 %), vo zvyšnej časti bol žalobca neúspešný (v percentuálnom vyjadrení 14,71 %). Súd preto zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 70,58 % (85,29 % mínus 14,71 %) s tým, že uloženú povinnosť povolil žalovanej plniť v stanovených mesačných splátkach. O výške náhrady týchto trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne samostatným uznesením súdny úradník tunajšieho súdu po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.